

cedure og det, der hidtil har været lagt til grund, skal fortsætte.

Regeringens forslag om i næste folketings-samling at fremsætte et lovforslag er derfor en god idé, og jeg synes, det løser sagen. Og jeg kan jo også forstå på Socialdemokratiets ordfører, at sagen betragtes som løst, når vi får et forslag frem, som overfører kompetenceområdet til Valgretsævnet.

Kl. 17.55

Vi Konservative afviser således beslutningsforslaget. Det gør vi, fordi vi ikke mener, at der skal oprettes et nyt nævn; det er en overflødig handling. Vi mener også, at det at fastsætte en sagsbehandlingstid på 6 uger er meget snævert. Men vi Konservative synes, det er vigtigt at få den her armslængde til et uafhængigt organ. Derfor kan vi ikke støtte dette forslag, men lægger op til at støtte ministerens forslag, når det fremkommer.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Og næste ordfører i rækken er hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Vi er jo medforslagsstillere til det her forslag, og det er vi, fordi vi mener at det er vigtigt, at der er klare retningslinjer for, hvordan man skal godkende nye partier, og det er også vigtigt, at der er kort sagsbehandlingstid.

Det er jo sådan, at vores demokrati bygger på, at der findes politiske partier. Til trods for at der faktisk ikke står noget om det i grundloven, har vi valgt at organisere det sådan, og hele det landspolitiske arbejde er organiseret omkring politiske partier. Det vil sige, at hvis man ikke vil nøjes med at opstille én kandidat, så skal man faktisk for at blive valgt til Folketinget organisere sig i et politisk parti.

Der er det jo vigtigt for, at demokratiet kan komme til at udfolde sig, at der også er let adgang til at opstille et parti. Derfor synes vi, at det har været dybt problematisk, at der har været en sagsbehandlingstid på over 2 år. Jeg ved godt, at der kunne være nogle gode undskyldninger for det, men det er problematisk, at sådan nogle forhold optræder. Vi mener derfor, at det er vigtigt, at man sætter en tidsfaktor ind – nu har vi foreslået 6 uger; man kan selvfølgelig diskutere, om det er for skrap. Vi mener, at det er vigtigt, at man, når man søger, ved, at der går forholdsvis kort tid, før man får en tilkendegivelse af, om navnet må bruges eller ikke bruges. Der er jo en

proces bagefter, hvor man skal ud og samle underskrifter, og i og med at det her er en måde at få demokratiet til at fungere på, skal vi jo sikre, at det sker så hensigtsmæssigt som muligt.

I den sammenhæng er det jo så også vigtigt, at der ikke bliver mulighed for, at vælgerne bliver forvirrede, når de skal vælge mellem de forskellige partier, fordi navnene ligger tæt op ad hinanden. Der synes vi jo, at det er rigtigt, som vi også skriver, at der fortsat skal være en høring af de partier, hvis navne kunne forveksles med det nye, eller at partierne selv skal kunne tage initiativ til at kommentere, om der er nogen kommentarer til det nye partis navn.

Vi har foreslået et organ sammensat på en bestemt måde, men er meget åbne for, at man finder en anden løsning. Vi har registreret, at regeringen, efter at vi har fremsat dette beslutningsforslag, er kommet med sit forslag, og det tager vi som et klart udtryk for, at regeringen har set, at vi har fat i noget rigtigt. Man har haft en dårlig sag i regeringen på det her område, og den vil man gerne fjerne. Vi hilser da med tilfredshed, at oppositionen kan få regeringen op på mærkerne i sådan en sag.

Derfor kan jeg tilkendegive fra Det Radikale Venstres side, at vi går åbent ind i de forhandlinger, der nu kommer om det lovforslag, som regeringen vil fremsætte. Men vi står selvfølgelig ved det udgangspunkt, som vi har her.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Line Barfod fra Enhedslisten.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten er også medforslagsstiller på det forslag, vi diskuterer i dag. Vi synes, at det er væsentligt, at det er et uafhængigt organ, der skal godkende politiske partiers navne, og det glæder os, ligesom flere andre har været inde på, at det, at vi har fremsat forslaget, nu har fået regeringen til at ændre opfattelse, og at regeringen nu selv vil komme med et lovforslag. Og så må vi, når vi ser lovforslaget og ser de høringssvar, der kommer til det lovforslag, se på, hvordan man præcis skal udforme sådan et uafhængigt organ. Er det, som regeringen foreslår, det eksisterende Valgretsævn, der jo ellers har nogle helt andre opgaver, der skal udføre denne opgave, eller skal det være et nyt organ? Det er jo ikke et organ, der skal mødes sådan jævnlige hver uge eller noget, og derfor må det være muligt at finde ud af, hvordan man kan gøre det